

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenként kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ára évnegyedre 3 ft o. é. Hirdetési ár: soronként 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelte.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

✓ Gyászos hír. E hó 9 és 10-én két telegramm érkezett Kolozsvárra, mely mintegy szikrázó röppentyű pattant szét a város felett, s mindenkinek szívére égetőleg hullott alá. Nemcsak a magyar nemzet legnagyobb, de bizonyosan e század egyik igen kitünő talentóinak vesztét kell gyászolnunk. Nemzetünk névze kétségbeesztő volna most e gondolat, hogy gróf **SZECHENYI ISTVÁN** nincsen többé, ha nem élne ő ezután is közöttünk nagy művében: a magyar nemzet újjászületésében. Ő volt az anyasas, ki megerősíté a fiatal sasok szárnyait, s szemekait a szellem és anyagi miveltés napfényéhez hozzászoktatá. Ő kiröpíté már a nemzetet, mielőtt őt egy fájdalom önkézevel intézett golyó halálra sebzé. Azon gondolat, hogy őt elvesztettük, csak azért nem ejti kétségbe nemzetünket, mert az ő fényes múltja szellemébresztő nagy tettei által minket anyagi és szellemi erőnk szilárd öntudatára emelt fel, mert ő az ifjú nemzetet férfivá nevelte, kinek vállalai megbírnák a csapásokat a nélkül, hogy megtörjenek azok alatt. Egy oly nemzet, mely ily nagy halottakat gyászolhat, büszke lehet magára, mert nemzeti nagyság nélkül nincs egyéni nagyság. Menj dicső szellem! és

Mondd, hogy Dunánkon gőzhajó lebeg,

A Vaskaput SZECHENYI törte meg;

Virad hazánk felett. Isten veled!

Gróf SZECHENYI ISTVÁN meghalt!

Hullanak az erők, hullanak a nagyok,
Hullanak Jeruzsálem a te fíad.
Jerem. siralom.

Siralom és ismét siralom fedi hazánk földét; az élők közül a legnagyobb, a legdicsőbb gróf Szechenyi István kinyit, s azokkal a földet is oda hagyá. Esztünk elláll, s szívünk legmélyebb rejtekében a fájdalom hurjai rezgenek, mert az, ki egykor egy alvó nemzetnek öntudatát fölébreszté, mint a teremő légyen szavával a chaosból világot alkotott, nines többé; — elhullt az ember, el benne az, ki honát és korát fölismerte, ki tudta hol a seb, hová kell ir, elhullt az, ki meghasonlott lélekállapotjában is mint Ossian dallamait a tengernek, ugy küldé hymnusit felénk; most már csak az, mik mindnyájan leszünk — hideg halott.

Ki tudná elősorolni mindazt, mit teremő lelke alkotott, egy világ lakott azon lélekben, egy világ, mely min-

denét mi benne volt azon földnek szentelé, mely neki viszont mindent adott, hogy tudományunk nem zarándokolt szanaszét, ő tevé, hogy a Dunának lelke lett s hajók kuszálják át meg át hazánk ez egyik szívet; ő tevé, hogy a két várost többé az elemek külön nem szakaszják, mert egygét vált, az, az ő műve volt, s még mit nem, mindent egyebet, mit elősorolni nem lehet. Egy nemzetbe öntött ő új életet.

S ha ez alkotó ész, e teremő akarat az örök álom karjaiba ment, melyhez a sokaság még csak a multakérti pietásánál fogva is ragaszkodott, elenyészett, mit tehetünk mi, kik itt maradtunk e siralom és gyász honában egyebet mint fájdalomunk hangjait felküldeni az éghez és kérni: elég legyen az áldozat.

Bánffy Béla.

✗ (D) Szemle. Megszokta a világ, hogy a németországi eseményeknek soha se tulajdonítson rendkívüli fontosságot. Ezer élez keletkezett már e nagy de szétzilált nemzetiség örökhagyottságáról. Azonban nem lehet tagadni, hogy az európai kérdésekben mindig nagy fontossággal bírt a német hatalmak magatartása, s láthatunk közelebből is, hogy a villafrankai békét legnagyobb részben Poroszország erkölcsi nyomása kényszeríté.

Most midőn a napoleoni eszmék által a Rajnánál Németország csaknem közvetlenül kezd érdekelve lenni, igen fontossá vált minden mozzanat, mely a német hatalmak céljaira világot vet.

Németország mint Mohamed koporsója a mesés mag-nesek — ugy lebeg Ausztria s Poroszország — között; ha valamelyiknek szétzuó hatását meglehetne semmisíteni, akkor az egész test egyfelé vonzódnék, s könnyen valósulhatna a német egység, melylyel a nagy nemzet oly régóta álmodozik.

De két egyenlő befolyásu hatalom u. m. Ausztria s Poroszország ereje még mind őrzi a régi helyzetet, és sem a gothai vagy a democrata, sem az osztrák párt diadalra nem vergődhetik.

Közelebből azonban mind gyakrabban hallhatni azon jóslatot, hogy Poroszország a németek Piemontja leend nem sokára. És tagadhatlanul oly jelek mutatkoznak is, miután ezen alkotmányos állam oly eszmék pártjára áll, melyek a nép kebelében rokonszenvre találnak.

A versengés már tagadhatlanul kezdetét vette, s erre legelső okul a hessen-kasseli alkotmánykérdés szolgál. Ezen választófejedelemségben az uralkodó és nép egyetértése szereztek volt egy alkotmányt 1831-ben, később azonban a mult évtized végéi forrongások közt, midőn annyi sok kormány megsemmisíté az azelőtti idők vívmányait, a kurhes-seni kormány is eltörle a korábbi alkotmányt, s a fejdelem oetroyált mást a helyett. És ezzel megint a nép nines megelégedve.

Poroszország a mellett van, hogy az 1831-diki régi

alkotmányt megkell tartani, módosítva azon pontjait, melyek a bund közös érdekeit sértenék.

Ausztria ellenkező nézetet pártol, s az oetroyált alkotmány mellett nyilatkozott.

A frankfurti gyűlés, melyben a német udvarok vannak képviselve, kiszavazta Poroszországot, s a régibb alkotmányt elejté, annyira, hogy Poroszország mellett csak egyetlen egy szavazat volt.

Erre Poroszország kijelenté, hogy ő a gyűlés által nem engedi magát majoritástatni, s a fennebbi szavazatból eredhető minden kötelezettséget magától elutasított; mire a szövetségi gyűlés az elnök (Ausztria képviselője) indítványára kijelenté, hogy a szövetség minden kormánya köteles ezen határozat elismerésére.

Kérdés most: ki fogja Poroszországot ezen elismerésre szoríthatni? A frankfurti gyűlésben a kormányok vannak képviselve, s tagadhatlan, hogy a német nép a journalistika terén s a zöld asztal mellett is nagy részvételt van a hesseni régi alkotmány iránt. Kérdés most, ha nem fog-e Napoleon itt is a nép akaratjának érvényesítése, s egy álmódózott németegység kivitele érdeméért számítani a rajnai tartományokra, mint Franciaország természetes határait, s kérdés, ha a fejdelmeitől külválvó nézeti néphez nem fognak-e viszhangra találni Napoleon népszavaztató eszméi?

Egy új európai kérdés csirájává válhat nézetünk szerint a frankfurti szavazat, mely a mostani viszonyok közt gyorsabban mint képzelünk, óriássá nőheti ki magát; mert a kérdés elméletében igen sok hasonlat kezd lenni a német és egykori olasz ügy között. A hesseni dolgokhoz hasonló nemtek történetek egykor Toskanában sat. Megsemmisített alkotmányok, s általános ismert kérdések veték meg alapját az olasz válságnak; hol az eredmények már is fontosabb változásokat mutatnak, mint a minőt egyelőre remélni lehetett.

Annnyit mindenesetre lehet állítani, hogy ez a német alkotmányi vita, s Poroszország kiszavaztatása más időre lett volna halasztandó, s nem kellett volna e kérdést most siettetni, midőn az európai népek közvéleménye az olasz események által egészen ellenkező irányban van hangolva, s így valóban Poroszország igen könnyen válhat a német nemzetiség Szárdinijává, a minthogy a porosz lapok és kamara nem is mellőzi a német nemzet alkotmányos érését Poroszország magatartásának dícsőítésére felbresztetni.

Ezen kérdés most annyival rosszabb időben merült fel, mert Európa általában kezd gyanakodni, hogy Napoleon a természetes határok visszaállítását nem Szavoyával végzi be, s valószínűleg nem sokára a Rajnára is sor kerül. És most éppen kedvez neki a németországi hatalmak viszálya, s e részben minden Poroszország magatartásától függ.

Napoleonnak szerencsésen sikerülnek céljai az által,

MARI.

Beszély, id. DUMAS után D. D.

II.

Az újdón érkezett.

(Folytatás.)

— Asztalhoz asztalhoz urak! — kiálta Mikaelovich Andrej — egy pohár köményes pálinkát legelőbb is! Ide Zodomirecky ur, ide mellém, kérem önt, én ma a mi vendégünk. Engedje Isten együtt tölthetünk e napot, s még sok hasonlót ez után.

Azután a többi tiszthez:

— Parancsoljanak a mint tetszik urak, önök tudják, hogy otthon vannak. A levest Koloff a levest gyorsabban, hát gyorsabban. Koloff felhozott egy nagy leveses tálat, melyet derekul ostromolni kezdetünk.

Az ebéd igen jó kedv közt folyt, mindenki elfeledkezni látszott Stammról, ámbar valószínűleg mindenki gondolkozott az általa okozott kellemetlenségről, egyedül Zodomirecky volt láthatólag egy kissé szomorú.

Miután ittak a gazda egészségeért, poharat tritettek a vendégért is. Zodomirecky igen érdekelve látszott lenni ezen figyelem által, mely e perczen kétszeres jelentőséggel bírt; felindult hangon monda köszönetet a tiszteknek, s szeme háláértéztől ragyogott.

Kávé helyett grog-ot és punch-ot hoztak fel. Pravdin kapitány egyedül ivott grog-ot, így szólván a tisztkekhez:

— Urak! — monda ő — ki jön velem?

En megyek Ravenczykhez.

— En társul ajánlkozom kapitány — monda Zodomirecky — ma estve mulhatlanul meg kell látogatnom Ravenczyk urat. Stephanovich Alexi! — folytató felém fordulva — mivel Stamm ur... ugy hiszem Stammnak nevezték önök?

En ráhagyólag intettem.

— Mivel Stamm tudja, hogy ön az én ajsegédem, és ugy tetszik elfogadta önnek

közbenjárását, menjen ön Stammhoz, intézen el mindent vele, fogadjon el minden feltételt, az ő feltételei az enyimek lesznek, azután jöjjön vissza hozzám, mi a kapitány-nyal szállásomra megyünk később theára. A melyikünk előbb érkezik, várja be a másikat. A kapitány nálam fog hálai, valószínűleg korán kell felkelniünk, nemde?

— Ugy van! — monda Pravdine helyeslőleg bólintva fejével.

— Urak, — szólának többen — mi holnap a két testvér sirjánál leszünk, önök tudatni fogják velünk a viadal óráját nemde?

Köszönöm szépen uram! — felelt Zodomirecky — Stephanovich Alexi teljesíteni kívánatukat a mint Stamm urtól visszatér, jöjjenek el önök és mondjanak istenhózzádot egyikünknek.

A tiszték mind tömegesen elkísérték Zodomirecky Ravenczyk ajtajáig, ott mindenik kezét szorított vele, mint egy rokonnal vagy barátal.

En Stammhoz mentem.

Ő várt reám. Feltételei olyak voltak a minőket előre gondoltam.

Két kardot kell e szerint felütni egy lépésnyi távolságra, mindenki vivó egészen kinyújtja karját, s e szóra „három” — tüzet ad. Csak egyik pisztoly lesz töltve.

Megkísértém vitatkozni vele, hogy más módját állítsuk meg a párvíadalnak; de Stamm nem akart ettől elállani.

— Nekem éppen nines kedvem magamat áldozatul felajánlani, én mint ellenség állók szemben Zodomirecky ural, — monda ő. — Ugy kell verekednie a mint én akarom, vagy ne vivjon; csak hogy ha nem viv, az próbája lesz annak, hogy Zodomirecky csak akkor bátor, ha bizonyos lehet diadaláról.

Ezen dilemma közt nem lehetett tovább határozgatni, s egyebiránt is Zodomirecky meghagyá nekem, hogy Stamm minden feltételét fogadjam el.

Visszatértem Zodomireckyhoz, ő még nem érkezett haza.

Hogy szorakozzam a rajtam uralgó komoly eszmék közt, vizsgálgatám a fiatal kapitány szállását.

Igen kényelmesen volt az butorozva, a szobatalaj egészen pompás szőnyeggel volt bevonva, az ablakok, tükrök, asztalok, virágokkal voltak rakva, minden értékes s mégis egyszerű és jó izléssel volt beosztva.

Észre lehetett venni, hogy mindezeket gyöngéd női kéz helyezé el.

Egy karszékét vittem az erkélyre, hogy szemléljem a síkságot. Balról a meddig a láthatár kiterjedett, azon helységek valának kivehetők, melyekről emlékeznék, központjain az ódon katolikus egyházak tornyai emelkedtek ki, megaranyozva a hanyatló nap sugarától.

Az ég nehéz felhőkkel volt borítva.

Vihar közelgett, a parasztok nejeik segélyével siettek fiókba rakni a szénát az esső elől. A vihar gyorsan rohanta meg a tájat, nagy essőcseppek hullottak, s a villám mennydörgött.

Egy perc alatt a rónaság pusztá volt. Pravdine és Zodomirecky e pillanatban érkeztek meg.

En siettem velük találkozni.

— Boesánat kapitány, hogy ugy késedelmeztem, — monda Zodomirecky, — de ez nem az én hibám, Ravenczykék egészen lefoglaltak, a férj gazdasági észrevételeivel, a nő kellemes fecsegéseivel. Alig találkoztam valaha ezeknél szeretetreméltóbb emberekkel. De uraim nem veszik észre, hogy itt nyirkos a lég. Trophime! zárd be az erkélyablakait, gyujts tüzet a kandallóba s hozz teát.

Azután hirtelen felém fordulva szóla:

— Igen!... érkezett ön Stammal?

Elbeszéltem ellenfelének kívánságait. Ő hidegen hallgatá.

Midőn bevégeztem, szomorú mosoly vult el arczám. Megtörtülte homlokát, s szemei lázasan fénylettek.

— Előre láttam ezt, — monda, közelebb vonva székét Pravdinehoz s hozzám, s helyet foglalván kettőnk közt. — Ő nem tehetett másként. Felteszem, hogy ön elfogadta?

— Nem hagyta meg ön azt nekem?

— Mindenesetre — felelt Zodomirecky — Trophime! már kértem a teát.

Pravdine a tea helyett rhumot töltött poharába, meggyújtá pipáját, s az ő Párizsban mulatásáról 1814-ben kezdett beszélgetni.

En ezen historiat már századikszor hallám, s éppen ezért elbeszélésére csak felületesen figyeltem. Ellenben Zodomirecky be akarván bizonyítani Pravdinenak, hogy figyel reá, időnkint egyegy kérdést intézett hozzá, azonban érezhető volt, hogy azt inkább udvariasság, mint érdekltségből teszi.

Pravdine ezt kétségen kívül észrevette, mert kezdett rövidebb lenni, kihagyván számos elötte jól ismert részleteket, s helyőket betöltve ezen áhítatos frasisal:

— Az volt aztán a jó idő. Nem nyugtalankodtam semmi felett, s dalolva éltem.

Pravdine elbeszélése után komor esend állott be.

En a kandalló előtt foglaltam helyet. Pravdin karszékbe dült egy ablak előtt. Zodomirecky egy testmozdulat által székét az utóbbinak lábaihoz gördíté egy asztal közélebe, melyre aztán lekötözkölt.

Igy helyezkedvén el, előtte állá a bejárat ajtaja.

Ezen ajtó hirtelen megnyílt s Trophime-ot láttuk, ki észrevehető szándékkal, hogy urával szólhasson, egyedül reá függeszté szemét, balkezét az ajtón tartván, jobbát a falnak támasztván, mintha el akarna valakit zárni attól, hogy a szobába léphessen.

Zodomirecky álmódózába merülve nem látta őt.

— Uram — monda Trophime halkan, — uram

— Mi az? — monda Zodomirecky.

— Kérném ha ugy tetszik.

— Valami mondandó van?

— Igen engedelmevel.

mert egész Európában kormány kormányval viszályban, egyetértelenségben áll.

Németország a viszálykodása nem kevésbé gyengíti a svájci szövetség fellépésének hatását, a savoyai semlegesített részek kérdésében. Habár Russell lord mennydörgő szótartó emelt a Chablais és Faucigny semleges terület bekelezése ellen, habár az angol lapok diühöngenek elég következetlenül a kérdésben Napoleon ellen; de oly nagy zavar van minden európai nagyobb nemzetiség kebelében, hogy mostanság aligha állhat egyesített erő Napoleon tervei elébe.

Mintha esztét veszítette volna a journalistika is, a legkalandosabb kombinációkat állítja fel. Most azt mondja: angol-török és francia sereg fognak menni a dunai fejedelemségbe, hogy egy orosz-osztrák szövetségnek utját állják, majd egészen ellenkezőleg állítja, hogy Ausztria, Orosz és Franciaország szorosabb szövetekezése fenyegeti Porosz és Angolszázgot, legközelebb pedig az Ausg. Allg. Zeitungnak így írnak Londonból: „Az itteni kormány a leg-hitelesebb forrásból értesül, hogy Lajos Napoleon a természetes határokról tanát Németország ellenében is még e nyár folytán érvényesítendő, s azt hiszi e lap, hogy a keleti ügyek felbolygatása felett a francia és orosz politika egyetértésben áll.

Ezen zavart híreken el nem igazodhatik emberteremtés; s csak annyit látunk, hogy minden zúgolódások s kifakadások dacára Napoleon tervei csöndesen haladnak előre, miért? mert az európai hatalmak közt a legnagyobb egyet nem értés uralkodik. Elég példa erre az, hogy az olasz és savoyai bekelezés kérdését felfogták. Mert hisz: Angolhon érvényesnek és helyesnek tartja azt, hogy Szardínia magához csipje Toscanát, Modenát, Parmát, Romagnát, melyeket e tartományok legitim uralkodói éppen nem adtak át neki, hanem általános szavazat által egyoldalul a nép adott át; ellenben Európát felforgató jogtalanságnak látja azt, hogy Savoyai semleges területével együtt Franciaországhoz szakadjon, pedig Savoyát a legitim uralkodó engedte át Napoleonnak, a parlament és a savoyai nép beleegyezésének feltételével; tehát ezen átengedés nemcsak a népszavazat de a legitim uralkodó jóváhagyása által is sokkal inkább legalisálva van, mint az olasz annexio, mely ellen a törvényes uralkodók szinte egy mint Ausztria és a pápa protestáltak. Oroszország már következetesebben veszi saját szempontjait szerint a dolgot, s elmondja, hogy a szard király Savoyai dominiumát oda ajándékozhatta Napoleonnak, ha úgy tetszett neki. Ez már a nép és parlament utólagos jóváhagyását számításhoz sem veszi. Ausztria protestál az olasz tartományok bekelezése ellen, míg Savoyai bekelezésére nézve a svájci szövetség partjára csak azért sem áll, mert Svájc az olasz hadjáratkor megsértette a semleges területek jogát, átbocsátván ott a francia seregeket. Poroszország hogy mit akar? azt nem lehet tudni, azt hiszik, hogy mindezen az angol politika nyomdokait követendő. Közlebről szólnak ugyan egy collectív jegyzékről a semlegesített kerületek érdekében, de ennek is aughá lesz egyéb következménye, mint hogy a kérdéses két terület ugyanazon semlegességi helyzetben álland Franciaország, mint állott Szardínia hatalma alatt. Ennyit már Napoleon is megígért.

Annyi áll: hogy a hány cabinet, annyi külön nézete van szakadva a főbb kérdésekben; s a legnagyobb kérdés óriás sötét chaos alakjában kovályognak az idő tűrében, melyből hogy hogyan fog egy új világ alakulni? azt senki be nem láthatja.

Értesítvény.

A folyó 1860-dik évi július hó 29-dik napján Kolozsvárt kiosztandó lótenyésztési jutalomdíjak iránt. A magas belügy-ministeriumnak és főhadparancsnokságnak 6122/353 1860. A szám alatt kelt intévénye rendén közbe tett legfelsőbb császári kir. kegyelmes rendeletnél fogva — az országos lótenyésztés emelése és jobbítására — a folyó 1860-ik évtől kezdődőleg hat egymás után következő évekre — a két lóversenyi császári díjon kívül — még évenként 100 ./. száz cs. arany jutalomdíj kiadása rendeltetvén el, és ez összegnek díjakra való kifizetésével, odaítélésével, és kiadásával ezen lótenyésztő és verseny-egylet bízta meg; — Ez idézett legfelsőbb k. rendelet nyomán közzétetjük: — I. Miként a folyó 1860-dik évre a kiadományozott 100 aranyból a következő 12 díjak tűzettek ki: u. m. 1-ső 12 db. egész 7 éves anyá kanczáknak egy sikerült szopós csikóval, melyek jól vannak ápolva, egészségesek és erőteljesek, és egy jó tenyész kancza tulajdonával bírnak három díj; 1-től 12. darab cs. arany. 2-dik 8. arany. — és a 3-dik arany. 2-szor 3 éves kanczáknak, melyek kitűnő tenyész képességet ígérnek, és hamba még nem használtattak — három díj: — 1-ső 12 db cs. arany. 2-dik 8. cs. arany 3-dik 5 cs. kir. arany. 3-szor 2 éves kancza csikóknak három díj: — 1-ső 12 db cs. arany. 2-dik 8 cs. arany. 3-ik 5 cs. arany. 4-szer 1. éves kancza csikóknak három díj. 1-ső 12 db cs. arany, 2-dik 8 arany, és 3 dik 5 arany; összesen 12 díj — 100 db cs. arannyal. — II. A tenyésztési jutalomdíjakért pályázó kanczák tulajdonosai közszégy előjáró bizonyítványával tartoznak azt bebizonyítani, hogy a csikóstól elővezetett anyá kancza még a csikó születése előtt tulajdonuk volt, hasonlóan az elővezetett kancza csikó tulajdonosa is, hogy az — egy annak születése idején birtokában volt anyától — született, és általa neveltetett föl. — III. A főnebbi tenyésztési jutalomdíjak oda ítélése és kiosztása törté-nik itten Kolozsvárt f. évi július 29-kén délutáni 5 órakor az ugynevezett városi löiskolában a lóvásár tér mellett — az a végre kinevezett biztosság által, mely előtt ezen időben minden pályázótani kívánó pontosan megjelenni igyekezzék, megje-gyeztetvén, miként ezen díjakban csak is a kisebb lótenyész-tők részesülhetnek, a ménes tartók dícséretes megemléstésnél egyebet nem nyrhethnek. IV. Az oda ítelt tenyészési jutalom díjak a jutalmazott állottak tulajdonosainak — az egész biztoss-ság s valamennyi pályázók jelenlétében azonnal közszépben fognak nyugtatvány mellett kifizetvén, és épp úgy fognak azon tenyész-tők nevei is felolvastatni, kik jutalomra méltó kanczákat hoztak a pályázatra, de a jutalomdíjak elégtelensége miatt azokban nem részesíthettek, — s az sem fog elmulasztatni, miszerint a díj osztás eredménye, mind szintén a pályázó állat-otok száma a hírlapok által közbe tétessék. — Kolozsvárt, márcz. 24-kén, 1860. — Az erdélyi lótenyésztő és versenyegylet vá-lasztmánya.

A kolozsvári lóversenyek sorozata 1860 (július 26, 27, és 28-kán) Első nap, csütörtök, július 26-kán. I. Vadász verseny 600 frt osztr. ért. Futhat minden nem telivér bármely nemű ló, mely a kolozsvári kopó falca után a futtatás előtti vadász idejében legalább hatszor volt lovagolva. Tavolság 2 angol mld fél óra közre ismételve. Teher 5 é. 130 font, 6 éves 135, idősbre 140 font, ménlora 3 fonthal több. Lóra, mely már valahol ny-rt 5 fonthal több. Ha nincs 4 aláró, nincs futás. Tétel 25 font. Fuss vagy fizess. A tétosz a kolozsvári angol kopófalca fontmértékére fordítottik. Urlovasok. Nevezés júli. 25-kén, déli 12 óráig. II. Első osztályú császár díj 500 cs. arany. Futhatnak 4 éves és idősb minden országbeli men és kancza lovak. Tavolság 3/4 angol mld. Tétel 200 frt, banat 100 ft. o. é. ha azonban a verseny előtt 4 héttel vonatik vissza, a banat 50 ft. Teher 4 évesre 105 font, 5 é. 141 font,

6 é. és idősbre 114 font, az ausztriai birodalomban születet-lovakra 5 fonthal, kanczára 3 fonthal kevesebb. Ló, mely egy ilyen díjat már nyert 4 fonthal, mely kétszer 6 fonthal, és a mely háromszor s többször 8 fonthal többet visz. A tét és banat pénzke fele az első, fele a második lóé. Aláírás június 1-jén, déli 12 óráig. III. Bárá Józsefka Sámuel díja, tisztelet-díj. Futhat minden Erdélyben nemzett vagy nevelt ló. Tavolság 2 mld. Tétel 25 ft. banat 15 ft. o. é. Teher 4 é. 120 font, 5 é. 125 font, 6 é. és idősbre 130 font, mén lóra 3 fonthal, telivérre külön 5 fonthal, és 1000 ft. díjnál nagyobb nyerő, azon kívül még 5 fonthal több. Aláíró legalább 5, induló legalább 3 kell, különben a díj jövő évre marad. Tét és banatpénz fele a második lóé. Urlovasok, — nevezés az indulásig. Második nap, péntek, július 27-kén. I. Második osztályú császár díj 300 cs. arany. Futhat minden Erdélyben született és fölnevelt kancza és mén. Tavolság 2 1/2 angol mld. Tétel 100 forint, banat 50 ft. o. é., ha azonban négy héttel a verseny előtt vonatik vissza, csak 25 ft. Teher 3 é. 90 font, 4 é. 105 font, 5 é. 211 font, 6 é. és idősbre 114 font. Minden nem Erdélyben fogamzott, de az anyjával behozott csikóra 3 fonthal több, kanczára 3 fonthal kevesebb. Lóra, mely már egy első vagy második osztályú császári díjt nyert 4 fonthal, mely kétszer nyert 6 fonthal, mely háromszor, vagy többször nyert, 8 fonthal több. Nevezés, június 1-jén, déli 12 óráig. III. Póny verseny. Futhat minden ló 15 markosig, teher kiegyenlítés nélkül. Tétel 2 arany. Fuss vagy fizess. Tavolság 1 mld. Nevezés. Július 25-dikén, déli 12 óráig. III. Ugrató verseny, 50 császári arany. Futhat bárhol született, nevelt, bár mely fajú és nemű ló. Tavolság 2 mld, 8 akadálylál. Tétel 20 ft. Fuss vagy fizess, — ki visszavonja nevezését, kettős tételt fizet — a tétosz fele a 2-dik lóé. Teher 130 font, induló legalább 3, különben a díj jövő évre marad. Urlovasok. — Nevezés, június 1-jén, déli 12 óráig. IV. Eladó kancza verseny, 1000 ft. Futhat minden országbeli bármely fajú kancza. Tavolság 2 mld. Teher 3 é. 100 font, 4 é. 115 font, 5 é. 120 idős 125 font, az illeő évben a bécsi és pesti versenyeken nyertes 5 fonthal többet, ha a nyertes ló az aláírónak csak 600 forintért eladó — ha pedig 500 forintért, 4 fonthal kevesebbet, és ha 400 forintért, még 3 fonthal kevesebbet visz. Tétel 100 ft fele banat — a második ló tételt menti — aláírás a pesti verseny utolsó napjára a pesti titkárságnál. Nevezés, július 1-jén, déli 12 óráig; a kolozsvári titkárságnál, ha a verseny után 2 óra alatt a díj aláírók közül senki sem akarná megtartani, a 2-dik ló tulajdonosát 24 óráig a megvehetési jog, ha pedig többet kívánnak megtartani, köztük sors huzatik. Harmadik nap, szombat, július 28-kán. I. Erdélyi díj, 1000 forint. Futhat minden Erdélyben született bármely nemű nem telivér ló. Tavolság 3 mld. Teher 4 é. 110 font, 5 é. 120 font, 6 é. és idősbre 125 font, ménre 5 fonthal, lóra mely már valahol nyert még 5 fonthal több. Tétel 100 ft fele banat. A tét- és banatosz fele az első, fele a második lóé. Nevezés, július 1-ső, déli 12 óráig. II. Herczeg Liechtenstein Frigyes díja 500 ft értékű tiszteletdíj. Futhat minden ország és nembeli ló. Tavolság 1 mld. Tétel 5 arany. Fuss vagy fizess. Teher 3 é. 105 font, 4 é. 120 font, 5 é. 125 font, 6 é. és idősbre 130 font. Men 3 fonthal több. Az ausztriai birodalomban született lovakra 5 fonthal kevesebb, felivérre még 5 fonthal kevesebb. Csak erdélyi lehet nevező. Urlovasok. Induló legalább 3, különben jövő évre marad a díj. Nevezés, július 22-kén, déli 12 óráig. III. Asszonyások díja, tisztelet díj. Futhat minden nemű Erdélyben és Magyarhonban született felivér ló, mely más díjra bejelentve nem volt, vagy a mely ezen évben a kolozsvári gyepen semmit sem nyert. Tavolság 1 1/2 mld. Tétel 3 arany, fuss vagy fizess, a tétosz fele a 2-dik lóé. Urlovasok. Nevezés az indulásig. IV. Földészek versenye, 100 forint oszt. é. Futhatnak mezői gazdák saját lovai, melyek-

— Beszélj nagyon. Tudod hogy nem szeretem magamat rendtelenségbe hozni, midőn jól elhelyezkedtem. Ezen urak barátaim.

— Uram ez titkos és fontos ügy.

Zodimirsky szokott gondatlanságával felkelt, miáltal Trophime egy előttünk láthatlan erőnek engedve felhagyott az ajtó ottalmazásával, s bejönni engedett egy fekete köpenybe burkolt nőt fejére húzott csuklyával.

Az első átáztatta öltözetét.

A hölgy kibontá köpenyét, levonta csuklyáját, s azok a talajra hullottak.

Férfije beleakadva a csuklyába legördült azzal együtt.

A nő képe halvány volt, hajzata kuszált; kisdéd selyem ujjas szorító termetű.

Mi Ravensky asszonyságra ismerék.

III.

MARI.

Ezen megjelenés különböző hatást gyakorolt mindnyájunkra, kik tanúi valánk.

En helyemen maradtam, megdöbbenve néztem Ravensky asszonyra. Pravidne felkelt, nyájasan közelített a nőhez, felvette köpenyét, s feladta féstűjét; Zodimirsky elébe rohant, s megragadta két kezét.

— Mit mivel ön az egekre, s miért van itt? — kérde a nőtől.

— Miért vagyok itt György? — kiálta ez, s te kérheted ezt, midőn meglehet, hogy ez éj utolsó a te életedben! Miért vagyok itt? Hogy elbucszam tőled szerencsétlen! Két órája hogy láttalak, s te mit sem mondtál arról mi fog történni holnap reggel! Illik-e ez barátomtól?

— De az egekre én nem csak magam vagyok itt, — felelt Zodimirsky halk hangon — gondolja meg Mari, az ön hire, azon neve...

— Eh mit! nem te vagy-e György második énem a világon? egyedüli gondolatom mondhatni majd egyetlen kötelességem, hogy szeresslek!

A nő Zodimirsky vállára tette két kezét, s fejét mellére hajlítá.

Mi néhány lépést hátráltunk elhagyandók a szobát.

— Ah maradjanak urak, — monda ő felemelve fejét, — azon perczen túl a mint önök itt megláttak, nincs semmi titkolni való önök előtt. Önök az ő barátai, s így reám nézve nem idegenek. Maradjanak tehát, aztán önök segélyemre lesznek, bizonyos vagyok, ha itt maradnak. Nekem igen fontos ügyet kell vele elvégeznem.

Zodimirsky szívéhez karolá a nőt, de az nyájasan visszautalta, s leült egy székre, hol szemben vele kedvese is azon perczben helyet foglalt. A nő hátra hajtá fejét, rendbehozta haját s féstűjét feltűzte. (Folytatjuk).

Sajtóhiba. Közelebbi tárcánk 2-dik hasábj. 11. sorban „terhelő” helyett „kedvelt” olvasandó.

VISZSZATÉRÉS A HAZÁBA.

Báró ORBÁN BALÁZS-tól.

(Folytatás.)

Ezen magányos csárdában magyar dalnak busan zengő hangját hallám, bus hangok, melyek a távol szülőföldet siraták, bus hangok, melyek szívemben bus-édes érzeteket költének, s melyeknek irányában akaratlanul is vonzatam, a csárda füstös kúrtó torkából jöttek azok ki, hol egy szelid szép leányka ajkairól fakadának, ki szalmából tűzet rakva, annak fellobbanó lángjánál elmerenge a távol hon felé.

En megszólított, s ő könnyűen át mosolygá reám.

Ó töle tudám meg, hogy a csárda szomszédságában egy magyar falu van, hol ezélt 4 évvel kivándorolt 30 székecske család telepedett le, neve ezen telepnek mint a csárdának Szingur, s a hazájukból kivándoroltak itten nagy kiterjedésű földet nyérvén, s azt szorgalommal művelvén, jólétben élnek.

Egy ronda csárda mellett szekerünkben töltvén az éjt, szerdán délben Mészkit érintők, s estvére a Plojest közelében elfolyó Krokova

partján levő csárdába háltunk meg (Oláhországban csak azért adom ily futólagos leírást, mert más helyt bővebben értekezendém róla.)

Reggel a nap sugarai Plojest számtalan pléhvel fedett tornyain ragyogtak, de feltűnt a távol ábrándokében mint oda lehelte álomkép a kárpátok azur vonala is, s felették még haloványabban ő s atyjok az éggel ölelkező, az éggel összeolvadó Buceacs pillantást árt, mintha üdvözlét intene a vándornak, ki oly sok éveket távol tengődött a hontól, ki erejében visszasiet az ősi tűzhelyhez, ott fölmelegítendő elfagyott szívét. — 12 éve már, hogy titeket nem láttalak tiündöklő ezüst bércek, melyek annyiszor tártok fel boldog gyermek émeiben előttem nagyszerű képeket, s melyeket távozva is legközelebb vesztének el könnybe merült szemeim; 12 éve már, hogy idegen földön, idegen nép között bolyongok, de azért keblemben a honszeretet tűze lángolón ég. A honvágy visszavezet felétek, a felém mosolygó hont ti mutatjátok nekem fel, legyetek üdvözöltek általam ti a teremő keze által fölemelt védőfal imádott hazámnak, legyetek üdvözöltek azon öröm könyek által, melyeket a ti látások fakasztá szívemből; nem sokára alattatok leendek, s akkor tártok fel a hon kapuját előttem, ki mindig szerencsétlen valék a hontól távol, s addig is a bérceitek körül ellebbenő, s a hont átnyargaló reggeli szellőre bízátok a megterőnek üdvözlét, s a lelkeimből kiszakadó imát, mit a hon jóllétéért, felvirágzásáért elrebegnek ajkaim.

Plojest mellőzve délre már a Práva völgyét körülövedző előhegyek közé értünk, 1 órakor Kimpinában deleltünk, s azután átszállva a Práva köves medrén, a hegyen völgyön szétszórta Breaza faluba értünk, hol megis háltunk.

Reggel a Breazánál kezdődő jő esinált uton folytattuk utunkat a Práva mindinkább keskenyülő völgyein, melynek gulaalakú

dombjai felett, midőn a nap első sugarai áttörtek a regg ködplepén, fölöttött egy perzenyre a Buceacs félelmesen magas bérceivel, de mintha csak kacsérkődni akart volna, mintha csak a nap reggeli csókjának tártá volna fel eget támogató patyolat keblét, csak hamar fölötté ködpalástját, s elrejtőzött kíváncsi szemekink elől; s az egész tájt köd borongta körül, mintha a kisebb hegyek is hízogó udvaroncokként utánozni akarnák a bérce-kiálynak példáját.

Mi pedig az Ureez meghágásához kezdetünk, melyen most igen jó esinált ut vezet át, melyet az oláh kormány roppant munkával s nagy ügyességgel faragtattat, a Práva medre felett csaknem függőlegesen feltornyosuló s mely szakadások által átvéselt hegyoldalba. Az utat biztosító falzatok, az ijesztő mélységi árkok, szakadások felett átvezető gránithidak, a faragott gránit oszlopokon nyugvó védfal, valójában az e nemben láttam művek legnagyobb szeriubbike, valódi óriasmű, mely mutatja, hogy mit tehet az egyesített s jól vezetett emberi erő. — Mi elragadtatva bámuluk a gulákat, a régiek nagyszerű imodát, colloseumait, pantheonjait, színházait, magasztaljuk a multat, s elpirítjuk a jelent, kicsinszerűséggel vádolván; hányszor én is — a mult épületeinek nagyszerűségétől elragadtatva — nem estem ezen hibába, pedig egy ily utvonál, ha nem nagyobb de legalább is oly óriási mű mint egy gula, s a mellett hasznos és jótékony, nemcsak bámulást, hanem áldást is előidéz. Mert valójában régen az ut az Ureezen át borzasztó volt, még most is eliszonyodik az ember, midőn annak itt-ott maradványait látja, melyek nem egyebek, mint több száz éves ősvények felett csüngő, gyökerekre s rohadat fákra felfektetett földréteg, s Isten légy irtalmas minő hídakkal, néhány gerenda oda dova a rémtületes szakadások felé, már 12 éve, hogy ezen az uton átmenem volt, s még most is borzadtott hajam, midőn annak örvénye felett csüngő maradványait megpillantam. (Vége köv.)

ről az illető hatóság bizonyítványával bémutatják, hogy egy év óta tulajdonok. Távolaság 1 mld, az első ló nyer 75 ftot, a második 25 ftot. Lovasok: pörge kalap, színes mellény, fehér ing és lábra való, nyereg nélkül szörén.

Minden nemű tudakozás és nevezés ily cím alatt: „Verseny-illető” az egyetl tükarához (Bíró Lajos. Kolozsvár, malom-utca 24 szám) bérmentesen intézendő.

A tét és bántat pénzke legkésőbb a verseny napját megelőző délig az egyetl tükárnál lefizetendő: különben azon lovak, melyekért a tételek annak idejében le nem fizetettek, pályázásra nem bocsáttatnak. — Kolozsvár, márc. 20. 1860. a kolozsvári lovar-egylet választmánya.

Kentelke, márc. 28. 1860. — Fénylő betűkkel meg van írva a szamosújvári hely. hitv. tán már nem sokáig fiók egyházközség évkönyvében a nemes tét, mely néhai Sárközi Istvánt és nejét a vallásos kegyelet világánál oly kedvesen öldött emléküvé, s a még életben levő 80 éven felüli édes anyját az öreg Sárközinét oly tiszteltté teszi. Azonban érdekelték tettét a nyilvánosságának átadni kundes levelezői kedves kötelmemnek ismerem.

Sárközi István a Kunságban született, s mint szücs mester Szamosújvárt meglepedve, nöl vett egy gyekeli hely. hitv. leányt, és magához behoza jó édes anyját, kihez hogy ő, s ki hogy hozza méltó volt, bizonyítja a végrendelet, mely mellett ezöltt pár évvel neje, és anyjával egy értelemben a haladók magtalan tisztos, városi választó polgár, jámbor és munkás életének szorgalma gyümölcsöt, 4 szobájú kőházát, pajta és színeit ingóságaival együtt leendő paplakul a szamosújvári egyháznak hagyományozta. A multtlen az özvegy is elhalt, s jelenleg csak az édes anya van életben, kinek nyugalmát emeli az is, hogy imádkozni a fohászkodás napjain nem kell sehová fáradni; a váróli kiszorítás után az isteni tiszteltet e házbán tartatván, de kit tartson meg a jó isten még soká erő és egészségen, hogy legyen őlé képe a jó gyermek nevelő édes anyáknak!

De örömrre szolgál azt is közölhetni, hogy Nyárló-Kékesen földmives Kocsis András egyházi, férj és több gyermek édes apja, a kékesi hely. hitv. egyháznak 2 hold erdőt ajándékozott örökségéből.

Szász-uj-ősbön pedig tekintetes Szabó Zsigmond ur eladván szép birtokát, s Tordára költözve, hogy az általa fizetett pártfogóját által a hely. hitv. belső emberek rövidséget ne szenvedjenek, a papfizetés pótlására 2, a mesteré 1 hold földet ajándékozott.

És ez uttal még azt se tudom elhallgatni, hogy Bethlenben pap és tanító karöltve a népnevelés érdekében bámulatos eredményt idéztek elő. A pap vallás és honi történelmet, a tanító éneket sikerrel tanítottak egész telen át a nagy legényeknek is esténként, mikorra oly édes vágyggyal siettek mindig az illetők megjelenni. Az igaz a taneszközök beszerzési érdeme a gr. Bethlen birtokosok illeti, kikről az egyházi élet körében tett protestáns szellemű eljárásait illetőleg, közelebbről terjedelmesebben csezőm szólni.

És itt még avagy nem érdekes-e főljegyezve látni? hogy Sz. Czégőben, Söfalván, Ösben, Mátéban és N.-Sajón a hely. h. egyházak a kölesintérménytárt életbe léptették; s ezáltal részt az egyháztagok magokat egy szüktermesű évben az uszárások kezeitől megmentették; részt pedig az egyházi élet felvirulásának alapja lón általa megvetve.

S végül e levelém folyamán még csak annyit. Borzás helységében a hely. hitvallásnak egyházi élete teljes pongásban volt; most azonban a fiatal erélyű Cs. I. lelkész vezérlete alatt ott minden virulásnak indult. Az egyháztagok legközelebből elhatározták, hogy az egyház földjeit magok fogják művelni, az eddigi haszonbérbe adás helyett, hogy felépítve a derék paplakot, ujtásák kiromladozott templomukat is. Előre tiszteltes atyafiak, előre! népünk bir fogékonyssággal a nemesre, jóra, szépre, csak vezető legyen. Cserhalomtáji.

Ujdonságok.

— Kolozsvárott ápril 7-én délután 2—3 órákor a hőmérő a szabadban 32 R. melegési fokra emelkedett, s így egész nyári időnk való.

— Husvét első napján egy korán elhunyt ifju porrézeit kísérők ki a temetői végnyugalomra. Tanuló ifju volt az unitáriusok collegiumában, alig 17 éves, ugyszvala még csak gyermek, a ki a családi élet szűkebb köréből még ezután volt a közfigyelem terére lépendő, de szép reményekre jogosító, szerény és lelkes ifju vala, s váratlan elhunyt oly nagy részvétel ebresztelt, hogy a b. magyarutczai szülői háztól feltűnő nagyszámú részvevő közönség kísérte ki az öröknyugalom helyére. Végpillanataiban tulvilágias magasztaltság lepte meg, s mint mondják, látományait rajongó szép nyelven nyilatkozta. Ez ifju Ferenc Giza volt, hajdani tartományi nyug. számtiszt Ferenczi Mózes egyetlen fia. Béke poraira!

— A márczius tizenötödiki pesti demonstratio alkalmával megbeszült jogász, Forinyák Géza temetését pesti és bécsi lapok, u. m. a Pesti Napló, M. Sajtó, P. Hirnök, Wanderer, N. Nachrichten s. b. részletesen írják le. Közöljük mi is a következőket: „A temetés ápril 4-dikén délután ment végbe a legnagyobb pompával. Pest évek óta nem látott ehez hasonló gyászmenetet; még Vörösmartynak, a halhatatlan költőnek temetése se volt ily fényes. A Pesten levő összes magyar ifjuság kísérte a koporsót, a melyet négy magyar ifju gróf Szapary Géza, gróf Károlyi Gyula, Blaskovics Ernő és Kendeffi Árpád egész a sirig vitt a vállain. Öket követték a mágánások nemzeti öltözetben, karddal oldalukon; valamint előkelő urhölgyek hosszú sora és magyar ifjuság, mind magyar öltözetben. Ezután kocsi beláthatatlan sora következett. Az utcák tele voltak emberekkel, az ablakokra és erkélyekre asszonyok csüdltek. — A menet előtt harmincz mágánus ment fáklyával. A kísértő tömeg mintegy 60,000 emberből állott. Egész Pest megjelent, s majd minden bolt bezáratott. A menet a nádorutczából (az elhunyt lakházától) indult, s a dorottya- és váciutczán, a szervitáren és hatvani utcán át vonult a keresepi temetőbe. A magyar írók és művészek majdnem egytől egyig, s az összes arisztocrácia ment elől vagy követte a menetet. A koporsó babékoszorúkkal és nemzeti színű szalagokkal volt díszítve. Az utcákban a legnagyobb rend uralt, jóllehet sehol se lehetett egy rendőrt is látni. Azok közt, a kik a rend fenntartására ön-

kényt vállalkoztak, más főranguk közt gróf Károlyit is lehet látni. — A P. Napló közölve a fennebbi cikket, azt jegyzi meg, hogy a koporsót többen s felváltva vitték, s fáklyavivők minden osztályból voltak, s tévedés az, hogy a csendre a főranguk felvigyáztak volna.

— A szükölködő horvátok részére rendezett hangverseny a Széchenyi haláláról vett gyászír miatt 10-ór elhalasztott.

— Ma Ormay-féltéplevél Paulijutalomjátékául adják Ernánit.

— A Pest. Lloyd írja, hogy felsőbb helyen a kibijdosott báró Jósika Miklósnak meg lón engvede művei alatt saját nevét használni, melyek alatt közelebből „Esztér sat. szerzője” álnévet tiszteltük.

— A M. Sajtó főmunkatársát Urházi Györgyöt szomorú családi csapás érte, elvesztvén szeretett anyját sz. Kemény Terézt, id. Urházi György ref. lelkész és kerületi ülnök nejét. A jeles író anyja mult hó 24-én szenderült örök nyugalomra N. Dobán közép Szolnokmegyében. Béke hamvain.

— Új történelmünk kezd lenni, a civilizatio történelme, s így új történelmi képek tárgyai állanak elő. Ekkor csak a népek gyilkolását, a harci babért tömjénezte az utódok emlékezete, és nagy sőt legnagyobb érdem is életünk tenni kockára a hazáért; de az ellenséget már nemcsak karddal lehet elűzni. Erezt ezt a magyar, s elhítheti bizvást akárki, hogy nem demonstratióból ülte meg a tudományok közelebbi ünnepeit, s áldoz mostan is ezeket az akademiára. De még más téren is megmutatja a magyar vitézséget. Horvátország meg van támadva, ellenség ütött rá: az óhség; és az anya Magyar-s a testvér Erdélyország siet segélyre. Pesten a mágánások a hadhistoriája képletében, fényes lapot teremtenek a béke történelméhez. Műkedvelői előadásuk öt ezer forintot hajtott, mely-lyel legalább 250 horvát család megmentettük az éhhaláltól: ez éppen annyi mintha egy falut egy tatáresorda megrohanása ellen védettek volna meg. Zrínyi hőstörténelméből egy pár fényes képlet vonta magára a közfigyelmet a műkedvelői előadás alatt, hol Szigetvár harci hőseit, jelenkorunk békehősei személyesítették. Ezen pár képletet most Werfer Károly könyvnyom-dász közreadja, a tisztá nyemerényt szintén a horvátok javára szentelvén, melynek igazságos beszámolásában őt gróf Andrási Manó ellenőrzendi. Minő szép kép lesz ez; egy pár lapon s egy alakban látni a harcban dicső őshöz, békében is méltó unokákat. Udvozlójk a harci dicsőség mezében a béke dicsőségét. Együttl figyelemzteljük olvasóinkat, hogy egy szép alkalom van a horvát testvérek iránti részvét általánosítására. „Sziget-vári jelenetek a történelemből” cím alatt, mint fennebb említők, a magyarhoni főurak s nők műelőadásában igen szépen sikerült két képlet ki fog nyomatni, aláírva, hogy a képletben ki kit képvisel? És a két regál velinen kiállítandó kép előfizetési ára csak is 2 uj forint. Az előfizetések Werfer Károly könyvnyom-dászhoz küldendők Pestre, s minél gyorsabban.

— Czifra Ferencz orvostudor, a kolozsvári sebészeti tanintézetben megürült anatómiai tanszékre, tanáru kinevezetett.

— B. Lopresti Árpád a magyar akademiának 45,000 pengő forintot ajándékozott.

— A crinolin haldoklik, ezt írja egy párisi levelező. Párisban már igen kevesen hordják. Most a női ruházatra nézve egész új rendszer behozatalán törik fejüket a divat teremítői, azt akarják, hogy a női ruhák a természet s atagok arányát művészből formákban tüntessék elő.

Politikai hírek.

— A „Moniteur” következő már táviratilag jelentett jegyzéket közöl: „A kormány azt hiszi, hogy a jelen viszonyok közt, a concordatumnak következő pontját emlékeztetbe kell hoznia. A római udvarnak semmiféle bulláját, brevét, leiratát, vagy rendeletét, még a csupán mágán-személyekre vonatkozókat sem szabad a kormány helybenhagyása nélkül elfogadni, közzétenni, kinyomatni, vagy végrehajtani.”

Ezen jegyzék természetesen sokakat megerősít azon hitben, miszerint a legközelebb Rómában kimondott egyházi átok határozatlan alakja Franciaországot s annak jelen kormányát is magában foglalja. Mások ellenben azt völik, hogy a „Moniteur” jegyzéke figyelmeztetés akar lenni a püspökök, s általában a francia papság irányában.

Az egyházi állam oda hágására vonatkozó alkudozások még nem vezettek eredményre. A „Patrie” e tárgyban következő közlést hoz:

„Tegnap kétségbevituk azon, Genuán át m. hó 30-ról játt közlést, miszerint a nápolyi sereg haladékaianul be fogna vonulni a római államokba. Éppen most kapunk egy Nápolyból márc. 31-ről kelt táviratot, mely távirat után a nápolyi beavatkozási hírt a leghatározottabban megczafolhatjuk. Rendesen jöletesult levelezünk azt állítja, hogy a nápolyi csapatok se Rómát, se a római államokat nem készülnek megszállni. Továbbá azt is állítja, hogy a pápai s nápolyi kormányok közt legtávolabbról sem folytak alkudozások beavatkozás iránt.”

Páris, ápril 4. A „Moniteur” megczafolja azon közlést, mintha a gyalogezredeknek 2 századdal szállítatniuk kellene. A spanyol követség Madridból egy f. hó 3-ról kelt sürgőnyt kapott, mely szerint Ortega tábornok a baleári szigetek parancsnoka csapatjait Tortosánál kiszállítja; azonban saját katonái által üldözödtetve, kénytelen volt megszökni. Mindennütt ismét nyugalom uralkodik. Concha tábornok csapatokkal a lázadók ellen küldetett.

Páris, ápril 4. A tortosai polgármester sürgőnye szerint Montemolin gróf, testvére Ferdinánd s Elio carlista tábornok Ortega tábornokkal együtt megszöktek. Az ez utóbbi által megcsalatott tisztak s katonák Tortosában bejelentették magukat. A tartományokból, különösen Aragónia- s Cataloniából tökéletesen kielégítő tudósítások érkeztek.

— A „Bund” márt. 31-ki számában azt írja, hogy Franciaországból aggodalmat ébresztő intézkedésekről vett tudósítást. „A jelen pillanatban — ugymond — 350 ezer ember áll fegyverrel, s ki van adva a rendelet, hogy négy hét alatt 600 ezernyi hadsereg álljon készen. A helyauti táborban özpontositandó huszonegy lovas ezredhez ve vannak parancsolva mindazon tisztak, a kik beütségen kívül szabadsággal voltak elbocsátva. Chaloban a mágantai herceggé főparancsnokságra alatt 60 ezernyi tábor lesz, melyben néhány hétig a császár maga is részt szándékszik venni. — VERNONBAN, hol a szekerek, sátrak

stb. készítésére felállított tábozszer-gyár van, rendkívüli erély-lyel dolgoznak. — A „N. Pr. Z.” szerint a czélba vett egy millió nemzetörség felállításában is kezdenek már lépéseket tenni. A császár már aláírta a kamarák elé terjesztendő e tárgybani törvényjavaslatot.

— London, ápril 3. Az alsóház ma éjjeli ülésében Lewis belügyminiszter közli a királyné választát a kölcsönös hajózási törvények eltörlésére nézve beadottt körvényre. Ő felsége gondoskodni fog a szükséges teendőkről. — Russell I. meg-jegyzi, miszerint a párisi egyezmény 2-dik pontja kötelezi Napoleontarra, hogy a savoia semleges területre nézve a többi hatalmassággal értekezzen; reményli, hogy az értekez-eten oly indítványok fognak szóban forogni, melyek által Svájc szintugy ki lesz elégtve, mint a többi hatalmak. — Ugyan ő jelentette továbbá a háznak, hogy az Anglia részéről Thome-n-elhez indított nyilatkozatban a semleges Savoyára vonatkozó kérdés meg a bekebelezés kérdése külön van egymástól választva. Angolország, a svájci követelésre válaszólag, kijelenti, hogy a conferentia összeülsége ellen semmi kifogása sem lesz.

London, ápril 3. A mai „Morning Herald” jelenti: Dánia a hercegségeknek a német szövetség általi katonai megszállástól tart, e végett franczia szövetséget keres; Franciaország válasza kedvező. A kettő közti véd- és dacz-szövetség nem sokára lett dolog. Állítólag Franciaország Svédországgal is alkudozik.

— London, apr. 1. A Reuter-féle távirati ügynökségnek máról Bácsból jelentik: Ausztria végleges felelete Svájc tiltakozására lényegileg következő: Ausztria megtagadja jelenleg elfoglalt tartózkodó állásából kilépni, felajánlja azonban jó szolgálatait, a többi hatalmakkal való egyesülésre, Svájc törvényes kívánatainak teljesítése végett, annyival inkább, mint-hogy Thouvenel ur megígérte, a Svájcznak nyújtott biztosítékokat tisztelni.

A svájci szövetségutadás — mint ugyanezen távirai ügynökségnek Bernből máról jelentik, a hatalmakhoz új jegyzéket intézett volna, melyben európai conferentia összeülsését követeli, azon kérdés megvitatása végett, vajlon a simploni út Franciaország kezében nem veszélyeztet-e Európa érdekeit.

— Az excommunicáló okmány még nincs közzételve, s így szerkezetét nem ismerik; azonban, a „P. H.” után, előzeli-tésül, a bullának fénykorából imitt közlünk egy legáltalánosabban elfogadott formulát. Még nem tudjuk, ha vajlon az alább követ-kező régiebb példány, újabb időben szenved-e módosítást, vagy megtartja régi tüzet és zamatát, s velök együtt az akkori hatást, mikor e bullák villámai szemvakító fényűek voltak, s menny-dörgések egy-egy világra szólt.

A középkorban használni szokott pápai kiátkozó bulla következőleg hangzik: „A mindenható Istennek nevében, — az atyának, fiának és szentlélek Istennek, minden szenteknek, Mária boldogságos szűznek, Isten anyjának, minden mennyei erő-nyek, angyalok, arkangyalok, trónok, uralkak és hatalmasságok, a cherubimok, serafimok, a szent patriarkák és proféták, minden apostolok és evangélisták s a mennyei mágán dicsőenék az örökkévaló színe előtt zengedezni egyedül méltó szent ártatlanok, a szent marttyrok és vértanuk, a szent szűzek s Isten minden választott szentei nevében.”

„Excommunicáljuk és kiátkozzuk ezen tolvajt (vagy gonosztevőt) s Isten szent templomának utairól száműzzük őt, hogy legyen örök büntetésre kárhoztatva, sülyedjen el Dathánnal és Albíronnal s mindazokkal együtt, a kik vakmerősködek az erős Istennek azt mondani: „kelj föl és távozzál tőlünk, nem akarjuk a te utadat ismerni.” S valamiképen a szélvész kiontja a tüzet, ugy legyen az ő lelke megsemmisülve az évszázadok örökké-valóságán keresztül, míg meg nem javul s az igaz utra nem tér. Ugy legyen.”

„Átkozott legyen Istenből, az atyától, az emberek terem-tőjétől; átkozott Istenből a fiutól, ki az emberiségért szenvedett; átkozott legyen a szentlélektől, mely reá leszállt a keresztségben. Átkozza meg őt a szent kereszt, mely Krisztus a mi üd-vösségünkért megfeszítetett; átkozza meg őt Istennek anyja, Mária, a szeplőtelen szűz; átkozza meg őt Mihály a megboldo-gult lelkék őre és gondviselője. Átkozzák meg őt minden an-gyalok, arkangyalok, fejedelmek és hatalmasságok, s a meny-nyei seregek egész tábora. Átkozzák meg őt a számos patriár-kák és proféták, s keresztelő szent János, ki a keresztvizet Krisztus fejére önté. Legyen megátkozva sz. Pétertől, sz. Páltól, sz. Andrástól, minden apostoloktól, valamint Krisztus többi tanítványaitól is, a négy evangélistától, kiknek evangéliuma az egész világot megtérítette. Átkozzák meg őt a marttyrok és vértanuk bámulatos seregei, kik cselekedeteik által Isten előtt ked-vesekké lettek; átkozzák meg minden szentek, kik világkezde-től fogva az idők végezetéig Isten előtt kedvesek voltak és leendnek. S végre legyen átkozott az égtől, a földtől s minden szent dolgoktól, melyek ezekben feltalálhatók.”

„Legyen átkozott mindenütt, hol tartózkodik, a házbán, a mezőn, utközben, egyenes ösvényen, az erdőben, a vízben vagy a templomban.”

„Legyen átkozott életében és halálában, étele és itala mellett, bójtjében, szenderegésében, álomban; ha sétál, vagy áll, ha ül vagy fekszik, dolgozik vagy pihen, m.

„Legyen megátkozva testének minden tagjában, belülről és kívülről egész hajaszáláig és agyvelejéig.”

„Legyen átkozott fejében és halántékában, homlokában, szempilláiban és szemében, orczáiban, állcsontjaiban; orrlyu-kaiban, metsző-, szem- és zápfogaiban, ajkaiban és nyelkdő-jében, vállaiban, karjaiban, kezeiben és ujjaiban egész melléig, szívéig s testének minden belrészeig, veséig, izmaig,

„Átkozott legyen testének minden izzei fől független részeké-jében; annak egyetlen egy pontja se legyen ép, feje tetejétől kezdve lábái talpáig.”

„Krisztus, élő Istennek fia átkozd meg őt ő felségének read ruházott minden hatalmával s zaklasd föl elleue a meny-nyet minden tökélyeivel egyetemben, hogy legyen az örök kár-hozat gyermeke, míg meg nem bánja bűnét és penitenciát nem tart.”

Amen! Ugy legyen! Ugy legyen! Amen!

Turin, ápril 2. Ma a parlament megnyílt. A király miután a mult eseményeit fölemlíti trónbeszédében, azt teszi hozzá: ma a nemzeti jog és remények képviselői sereg-

lettek össze körébe. Felhozta magas szövetségese jóitétit, kiknek szükséges áldozatot nyújt — úgy mond — átengedvén neki Savoyát és Nizzát; fönttárja azonban a tartományok számára a népek szavazását s a kamarák jóváhagyását, Svájc számára pedig a nemzetközi jogot. Sok nehézséget kell még leküzdeni, de ő a közvéleménytől támogatva, sem jog, sem szabadságsértést nem fog megengedni. „Valamint elődeim” — folytatja — „úgy én is szilárd levén a vallás feje iránti tiszteletben, ha az egyházi hatalom világi érdekek miatt egyházi fegyverekkel találja elni, lelkiismeretemben s a hagyományokban fogok találni erőt, hogy a polgári szabadságot és saját tekintélyemet fentartsam, a mely kettőért csak Istennek és népeimnek tartozom felelősséggel.” Az aemiliani tartomány, ugymond, szintugy lesz rendezve, mint a régi tartományok; Toscanára nézve e pillanatban külön határozat lett szükségessé. A király mindnyájokhoz intézett szózatát végzi beszédét, hogy működjenek közre a haza nagyságára, a mely haza nem a középkor Olaszországa, nem is áll többé nyitva idegen nemzetek nagyravágásának, de az olaszok Olaszországa lesz.

Róma, márcz. 31. Rómában még folyvást komolyan foglalkoznak azon kérdéssel, miként lehetne a francia őrsgőt megmenekedni a nélkül, hogy saját biztonságukat kockáztassák. Buzgón alkudoznak Nápolylyal, s a szándék az, a római csapatok által Rómát és környékét megszállatni, míg a nápolyi csapatok Umbria és a Markokba vonulának be. Késlekednek azonban e kombináció kivitelével, minthogy minden oldalról fontos ellenvetések emelkednek. Rómában a bibornoki collegium a római csapatokkal nem igen érzi magát biztonságban; mert nem titkolhatni, hogy 5000 francia nem csak száma által tartja fenn a köz nyugalmat, hanem egyszersmind azon bizonyossággal, hogy mögöttük száz ezer ember áll. A római csapatok, még ha még egyszer oly nagy számban volnának is, még sem tarthatnák magukat az oltani lakosság ellen. A nápolyi csapatoknak bevonulása a Markokba a szárd kabinet által hadüzenetnek tekintetnek, s ezt a szárd követ a nápolyi királynak már meg is mondta. Ezenföül magában Nápolyban nyugtalanságoktól tartanak, s ez nem igen tünteti föl czélszerűnek, hogy a csapatok a királyság határain túl alkalmaztassanak. A király mindamellett is személyesen el lenne határozva azon tervnek fogadtatni; de még saját miniszterei közt is ellentétlásra talált. Így fejthetők meg a legújabb miniszterváltások Nápolyban. Azonban az új miniszterek sem látszanak hajlandóknak ily politikára, s valóban hallatszik, hogy herceg Cassero s ujon kinevezett társai is beadták már lemondásukat.

Bécs, ápril 5. A Donauzeitung Palermoból következő táviratot közöl: A fölkelők megtámadták a királyi csapatokat, de e kiáltások közt: „éljen a király” visszaverettek. Nápoly, márcz. 25. A „Köln. Ztg.”-nak Bécsből márcz. 31-ről írvék: „Nápoly és Anglia közt igen ingerült diplomatiai levelezés van folyamatban. A nápolyi kabinet nem csak az angol hajóhad felöltő jelenléte iránt kért fölvilágosítást, hanem egyszersmind eltávolítását is határozottan kívánta azon körülményre utalva, hogy a Nápolyban lakó angol alattvalók érdekeinek megvédésére egy hajó is elégséges volna; továbbá az hogy az angol hajóhadnak a nápolyi öbölben megjelenése óta a lakosság izgatottsága szemlélatomást növekedőben van s végül,

hogy a nápolyi kormány, ha az Anglia által félt s előre megmondott események valóban bekövetkeznének, egy perczig sem habozna, az angol kabinetet egész Európa előtt nyugtalanságok és lázító mozgalmak gerjesztése miatt bepanaszolni. Erre angol részről szintoly világos mint nyers szavakban válaszlat adatott volna, hogy „a nápolyi kormány gyorsan és hamar határozza el magát, vagy arra, hogy rendszeret megváltoztassa, vagy hogy dynastiájának változására elkészüljön.” Ezen durvaságokra a nápolyi külügyminiszter állítólag Elliot ur utlevelének megküldésével akart válaszolni, de e szándékában, mint biztosítanak, a francia követ tartá vissza, ki valóságban vagy látszólag, ez még nem világos, e diplomatiai összeköttetésben Nápoly részén akar állni, talán büntetésül Anglia magatartásaért a savoyai annexió ügyében.

Turin, apr. 2. Egy kir. rendelet kijelenti, hogy minden külföldről jövő egyházi intézkedések az aemiliani tartományokban kir. exequatur alá esnek.

Bern, ápril 4. A szövetséggyűlés saját mindkét biztosságának a szövetséggyűlés javaslataival összhangzó indítványait, a savoyai kérdés tárgyalásábani teljhatalomadására vonatkozólag, szövetségi határozattá emelte. A nemzeti tanács azokat 106 szavazattal 3 ellen, a rendintács pedig összhangzólag fogadta el. Az ülések ma délből bezárattak.

A szövetséggyűlés a savoyai kérdésben külön követet nevezd ki Londonba.

Hirszerint a porosz kormány a szövetséggyűléshez egy jegyzéket küldött, melyben Svájc számára a hercegregegens kormány részéről erőlyes támogatás biztosított.

Kassel, ápril 4. Az országgyűlés, a később tartandó országgyűlés-elbocsátási irat fönttartása mellett bezárattott.

A német szövetségi gyűlésnek a kurhesseni alkotmány-kérdésben hozott határozata s szabadelmü porosz indítvány elvetése folytán a németországi sajtó felriadt. A porosz kormány mint látszik biztos a német népségek közvéleményének részvételéről, s ennelfogva még a Bundból is kesse kilépni, ha annak más szervezetet adni nem kessek. De ez utóbbit fogja elsőben megkísérteni, s erre van Frankfurt városának a központi hatóság s népparliaiment iránti indítványa irányozva.

Ujabbak. — Turin, ápril 5. Az „Opinione” jelentése szerint azon Franciaországától kiindult javaslatot, miszerint a svájci semlegesség kérdése értekezlet után szabályoztassék, a többi nagyhatalmak elfogadják. Ugyébiránt erőszben jó lesz bevárni a „Moniteur” szavát, mielőtt a hatalmak értekezletiről iránti szép egyetértésnek hitelt adhatnánk. A Reuterféle távirati ügynökségnek még ápril 3-ról Bécsből azt jelenték, hogy a három északi hatalom rendes diplomatiai uton terjeszti elő óvatát, Svájc jogai érdekében.

Róma, márcz. 30. Lamorticiére tkb állítólag azon nézetben van, miszerint Anconában oly katonai rendszabályokat kell életbe léptetni, hogy a pápa ott biztos menhelyt találjon; ő előre látja a perczet, midőn a pápa kényszerítve lesz Rómát elhagyni, sőt a pápa eltávolítását még czélszerűnek is

tartja, azonban ohajtja, hogy államaiból ne távozzék. Valóban írják is már, hogy Anconát teljes sietséggel fegyverzik s élelemszerrel látják el. Már 18,000 adag abrak, 10,000 mázsa szalma és nagy tömeg liszt és gabna lön bészerezve. Az erődítési munkálatokat legnagyobb sietséggel fejezik be, s erre nagy összeg van rendezve. Az új piemonti tartományok felé néző határt mérnökök szemlélik meg, hogy ott erődítményeket állítsanak.

A „P. Li” írja: A Milanoból érkezett tudósítások mind összhangzóak arra nézve, hogy a francia csapatok kivonulása feltűnő lassúsággal történik. Csak félállomásonya mennek naponként. Rómában még semmi készüléket se tesz a francia fogláló sereg, melyekből azt lehetne következtetni, hogy nem sokára kivonuland.

A carlista láznak a spanyol nemzet testébe oltásával rutul elkéstek az illető államölcsék, kik az egészet ott a közelben vagy távolból intézték. Olykor a mester is elhibázta a vécsernyét. Mint Párisból ápril 5-ről távirják: Spanyol pörök Elio tbkot titkárával együtt elfogták. Ortega s az őt kísérő 2—3 személy üldöztenek s már közel vannak hozzájuk. Ápril 6-diki tudósítások szerint Ortega három ismeretlennel, kikben legfelsőbb rangú személyeket gyanítanak, Calandában elfogattott. — A marokkói császár a bécelapokat ratificálta.

Turin, ápril 3. Tegnap a véros fényesen ki volt világítva. Franciaország a szárd kormány nagyszámú fegyvert adott el, hadirésztetekkel együtt. Nizzából már néhány család kiköltözött. — Hirszerint a szárd hajóraj legközelebb az adriai tengerre indul. A parlament mnnyitásától az orosz, porosz, nápolyi és bélgá követek nem voltak jelen. A miniszterium rendeletet adott ki az iránt, hogy a pizzighetoni s rocca d'anfoi erődök, valamint Piacenza is lehetőleg teljes védállapota helyeztessenek.

A Lengyelországban levő oroszok közt — mint az „A. A. Z.”-nak írják — általánosan azon nézet van elterjedve, hogy már a legközelebbi hónapok alatt északi Törökországban kitörésre kerülend a dolog. Hogy ezen nézet illetékes helyen is legvalószínűleg tartatik, tanusítják a Bessarabia felé irányzott erős csapatmozgalmak, elannyira, hogy már is a lengyel királyságnak északi-keleti része csaknem egészen ki van ürítve. Eddigélé még csak gyalogság van indítva délnék, de mihelyt az utak araválók lesznek, lovasság és tüzérség is követni fogják. A dolgok ezen állása némileg magyarázhatja Oroszországnak az olasz kérdés iránti magatartását.

Ide vágólag jelentik a „Pr. ger Ztg.”-nak Berlinből: „Fontos jelek oda utalnak, hogy Orosz- és Franciaország közt ismét közeledés történik, a melynek egyesítési pontja a keleti kérdésben fekszik.”

Berlini közlemények szerint a kormányzó-herceg azt rendelte, hogy az egyházi közimába a közös német haza jólléte s egységeért való imát is be kell iktatni.

Bécsi híre. — Április 7-én: Nemzeti kölcsön 79.50. pft. — Metalliques 5 pcent 68.70. — Urbéri papírok: magyar 71.75. — erdélyi 68.50. — Bankrésze 871. Korona 18.18. Cs. k. arany 6.26. Ezüst 31.50.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(924) Szám. 1151. — 1860.

Hirdetés.

A magas cs. kir. helytartóság folyó év márczius hó 1-jén 2948 szám a'alt kelt rendeletével, Torockó helységének két országos vásár-nap megtartását, és pedig évenként május 16, és október 10-kén szabadelmazott.

Mi ezennel közhírré tételik. — A cs. kir. járási hivatal.

Bágyon, április 6-kán 1860.

A cs. kir. járási főnök.

(922)

Határozat.

A kolozsvári cs. k. kerületi törvényszék ezennel közlést teszi, hogy az örökségileg érdekeltek folyamodása következtében a gróf Bánffy József hagyatéki tömegéhez tartozó, a kolozsvári határban lévő, harmatölgyi, hat rúd föld 480 o. frt felemelt becsárban, a jegyzőkönyvileg feladott és törvényesen helybenhagyott árverési feltételek mellett a többet ígérőnek el fog adatni, mire nézve 1860. apr. 30-dika tűzetik ki, midőn is d. e. 10 óraker e hivatalnál az árverés meg fog kezdeni.

A vásárlásra hajlandók azon megjegyzéssel értesítetnek, hogy addig is az árverési feltételeket itt megtekinthetik, s hogy minden résztvevőt a becsár 10%-át tartozik vadium gyanánt előbb letenni.

Kolozsvárt, márcz. 29-én, 1860.

A cs. k. kerületi törvényszék tanácsából

(916)

Hirdetmény.

A tordai tagosítás továbbá tárgyalása érdekében, ápril hó 10-kén d. e. 8 óraker. közbirtokosi gyűlés fog tartatni, a városi tánczeremben: melyre személyesen értesítendő helybeli birtokosokon kívül, minden Tordára bebirók meghívtnak.

Torda, márcz. 29-én, 1860.

A városi előjáróság által.

NEM HIVATALOS.

(927)

Hágtatás.

Sajó-Szent-Andráson, alóírt a jelen hágtatási idényen tisztá erdélyi vér 16 mark s, két mén-jével hágtat, és pedig a gr. Kornizs-féle fekete Pompással 10 ft. s a saját ménéséb li világos pei Korvinnal 8 ft o. é. E két mén, vásáros akadvány el is adatik; sőt két sárge 3 éves hámos mén is van eladó.

Balog József.

(926)

Méltóságos báró Bornemisza János ur szent-lászlói udvarában, egy szép 4 éves bika eladó levén, ezennel a venni akarók értesítetnek. — Ára 150 uj forint.

(925)

Folyó április hó 20-án reggel 9 óraker alóírtak külső-monostor-utczai 64. sz m alatti szárlásán n.-mérigyi birtokosi gyűlés tartatván, kérélik minden birtokos, hogy akkor mulhatatlanul megjelenni sziveskedjék.

Kolozsvárt, április 14-kén 1860.

SZABÓ FERENCZ

telhatalmazott.

(928)

JANKY ANTAL N.-Váradon ajánl friss csiraképes magyar és francia luczerna, stajer-lóhere és burgundi répa magokat jutányos áron.

(920)

Alulirt tisztelettel tudatja, hogy

urbéri kármentesítési kötvényeket

500 frtig 1%-val, 500 frton felül 5000 frtig 3/4 %, 5000 frton felüli összegeket pedig 1/2 %-val, kamatok megtérítésével a bécsi börze napi árkeletén alól bevált.

Ezenkívül mindennemű állampapírokat, börze képes magán kötvényeket, ipar s vasuti részvényeket, sorsjegyeket, külhoni pénzkeket, továbbá aranyat s ezüstöt a legutányosabb napi árfolyam szerint elad és veszen.

A postai öszveköltetés oly biztos lévén, hogy a szállításmál semmi veszélytől nem tartatni, ajánlja az alulirt ennek használatát azon biztosítással, hogy a posta utján beküldendő kötvényeknek árát, a visszafordulandó postával a legpontosabban kézhez juttatja, csak kéri ilyen esetekben a czim, lak és utóposta hibátlan feljegyzését.

Debreczen, december hóban 1859.

É. KISS ZSIGMOND,

váltó irodája Debreczenben a főtérn Schafferház 2140 szám alatt.

(888)

Krombholz orvostudor

GYOMOR-LIKÓRE

(Krombholziana).

E likör a legújabb vegytani vizsgálatok nyomán gyógyerejű virágokból, gyökerekből és füvekből lepárolt szeszes folyadék; feltalálta a gyógytudományra nézve korán lelt első nagyságú csillag, a prágai orvosi klinika tanára és első orvosa, Krombholz Gyula orvostudor.

Ez oly szerencsés összekevertet vegyület gyógyerejű növényekből készül, és különösen az emésztő szervekre igen jó hatású, ajánlható pedig udvós kísérőnek vadászaton, hegy-ségi kirándulásokon és uton, és mint gyomormegelőítő igen jótékonyan foly bé az egészségre. Egy üveg ára 30 kr p. p., két üveg békakolás ára 10 kr. p. p.

Friss gazdasági magvak.

Luczerna, lóhere (Stajer Klee) Muhar, Bükköny, Reigraz, burgundi takarmány répa, akácza és mindenféle friss veteménymagvak; kaphatni Kolozsvárt Kozák Ede, „katona” czimű fűszerkereskedésében.

(903)

Több hordó 1846-ik évi ozdi szín- és asszuszőlő bor — úgy ó szilvapalinka is — eladó, általában vagy hordószámra is. Ertekezhetni iránta a piaczoron a 452 számú ház felügyelőinél.

(887)

Az általánosan kedvelt s orvosilag sikerrel elismert

Steier fűnedv

mell betegnek.

Mindig frs minőségben kapható: Kolozsvárt: Kozák Ede, Szebenben: Zöhner J. F. Brasóban: Jekelius F. gyógyszerész, Segesvárt: Misselbacher G. W., Beszterczén: Kulp Fr. és társa, Maros-Vásárhelyi: Fogarasi D., Dézszen: Szathmári P. uraknál

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr uj pénzben.